

РЕШЕНИЕ

№ 95

гр. Бургас, 10.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – БУРГАС в публично заседание на двадесет и втори юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Павел Ал. Ханджиев

Членове: Десислава Д. Щерева
Янко Н. Новаков

при участието на секретаря Станка Ст. А.
като разгледа докладваното от Янко Н. Новаков Въззивно гражданско дело
№ 20232000500164 по описа за 2023 година

Производството е по чл. 258 и сл. от Гражданския процесуален кодекс.

Предмет на гражданско дело № 20222300100136/2022 г. на Окръжен съд – Ямбол е иск с правно основание чл. 432, ал. 1 от КЗ, предявен от **А. И. А.** с ЕГН *****, с адрес гр. Ямбол, **** против **ЗАД „ДаллБогг: Живот и Здраве“ АД**, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, район Изгрев, ж.к. „Дианабад“, бул. „Г.М.Димитров“ №1 за заплащане на обезщетение в размер на 80000 лева за неимуществени вреди (болки и страдания), претърпени заради телесни увреждания в резултат на непозволено увреждане (при ПТП), причинено от лицето **И. А. И.** с ЕГН *****, при управление на лек автомобил „Киа Соренто“, с рег. № ***** (застрахован при ответното дружество по договор за застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“) по автомагистрала „Тракия“, км. 345, ведно със законната лихва, считано от завеждането на делото на 03.05.2022 г. до окончателно изплащане.

С Решение № 40 от 02.02.2023 г. по цитираното гражданско дело Ямболският окръжен съд е уважил частично иска като е присъдил главница 60000 лева ведно с лихвите от завеждането на делото. В съответствие с този резултат съдът се е произнесъл и по дължимите такси и разноски.

Ответникът ЗАД „ДаллБогг: Живот и Здраве“ АД е подал въззивна

жалба срещу решението в частта, уважаваща претенцията за главница над размера ѝ от 20000 лева до присъдената горница от 60000 лева ведно със съответните лихви и разноси. Изложил е доводи за неправилност на съдебния акт, които се свеждат до следното:

Присъденото обезщетение било прекомерно. Размерът му не съответствал на критерия за справедливост по чл. 52 от ЗЗД и трайната съдебна практика. Не били съобразени задължителните указания по ППВС 4/1961г.

Освен всичко друго, следвало да се вземе предвид и социално-икономическото положение на пострадалия към датата на ПТП. Обезщетението имало да цел да репарира реално претърпените вреди, а не да доведе до неоснователно обогатяване.

По делото било безспорно установено, че ищецът получил контузия на главата с разкъсно-контузна рана и мозъчно сътресение. Останалите травматични увреждания, описани в приетото заключение по съдебномедицинската експертиза, не били подкрепени от каквито и да било доказателства. Изводите на вещото лице били необосновани и почивали на предположения. Затова и експертизата била оспорена.

Следвало да бъде съобразена епикризата на УМБАЛ – Бургас, изготвена непосредствено след ПТП, в която по-голямата част от травмите не били описани.

Освен това вещото лице заявило при изслушването му, че ищецът провел консултация с ортопед, при която не било отразено изкълчването на ключицата и увреждането на китката. По всяка вероятност за тях било отказано лечение. Не било установено също, че изкълчването на акромио-клавикуларната било резултат от процесното ПТП.

Ищецът не бил положил необходимата грижа за пълното си възстановяване. Той не предприел най-доброто лечение и не провел рехабилитация.

Нямало данни за усложнения по време на възстановителния период, който продължил около 2-3 месеца. С напредването на оздравителните процеси болките отзвучали.

Първоинстанционният съд неоснователно не кредитирал възражението за съпричиняване по чл. 51, ал. 2 от ЗЗД.

При условията на пълно и главно доказване било установено, че ищецът е пътувал без поставен предпазен колан. Тялото му изпаднало от автомобила през задното стъкло. Това личало от изслушаните автотехническа и медицинска експертизи. Данни имало и в приложеното дознание. Пред

органи на досъдебното производство ищецът признал, че преди да настъпи ПТП махнал колана си, за да извади цигари. Ирелевантно било обстоятелството, че протокола за оглед на автомобила не било описано състоянието на предпазните колани.

Съдът съвсем безкритично възприел необоснования извод на вещото лице - медик, че същите травми биха били получени и при поставен колан.

Към жалбата е приложено преводно нареждане от 08.03.2023 г. за сумата от 21722,22 лева, включваща част от присъдената главница от 20000 лева, за която решението не е обжалвано, ведно с лихви до датата на плащането.

Въззивникът е поискал допускане на повторна съдебномедицинска експертиза и разпит на свидетел, пряк очевидец на ПТП.

Жалбата е оспорена от другата страна с представен в срок писмен отговор.

Първоинстанционното решение било постановено след подробен анализ на събраните по делото доказателства. Съдът направил обосновани правни изводи относно увреждането, липсата на съпричиняване от страна на пострадалия и претърпените вреди. Съобразена била практиката по тълкуването и прилагането на чл. 52 от ЗЗД.

От събраната по делото медицинска документация се установявало, че ищецът А. претърпял следните травматични увреждания, подробно описани от вещото лице Стойков: разкъсно-контузна рана в челната част на главата и сътресение на мозъка, наложили хоспитализация; фрактури на костните структури на гръдния кош; контузия на белия дроб с плеврален излив вляво; нараняване в коремната област; счупване на ладиевидната кост на гривената става на лявата ръка; травма на дясна раменна област с изкълчване на акромио-клавикуларната става и разкъсване на ставната капсула.

От писмените доказателства и от заключението по приетата медицинска експертиза ставало ясно, че всички травматични увреждания са резултат от процесното ПТП.

От свидетелските показания се установявало, че ищецът е претърпял и продължава да търпи силни болки и страдания. Катастрофата се е отразила негативно и на психоемоционалното му състояние съгласно съдебно-психологичната експертиза.

Първоинстанционният съд правилно преценил тежестта на всяка една травма, преживените болки и страдания, възстановителния период, трайните последици от катастрофата и присъдил обезщетение в справедлив

размер.

Доводите за съпричиняване на вредоносния резултат били несъстоятелни. Не били установено по несъмнен начин, че ищецът пътувал без обезопасителен колан. Изводите на вещите лица по автотехническата и медицинската експертиза в тази насока почивали на недопустими за настоящия процес свидетелски показания, които били събрани в хода на досъдебното производство. Освен това те не сочели, че ищецът бил без колан, а че той и шофьорът се намирали извън колата непосредствено след инцидента.

В тази връзка следвало да бъдат съобразени единствено показанията на разпитаните пред съда свидетели.

Освен това автотехническата експертиза обосновавала неефективността на използването на предпазен колан в условията на конкретното ПТП.

Въззиваемият е оспорил всички доказателствени искания в жалбата.

С определението си по чл. 267 от ГПК въззивният съд е приел за разглеждане въззивната жалба и е отхвърлил направените с нея искания по доказателствата поради тяхната неотносимост и настъпила процесуална преклузия.

Бургаският апелативен съд, като взе предвид събраните по делото доказателства и като съобрази разпоредбите на закона, приема следното:

Атакуваното решение е валидно и допустимо.

То е постановено при изяснена фактическа обстановка.

От изслушаната автотехническа експертиза се изясняват обстоятелствата, при които е настъпил пътният инцидент:

На 03.12.2021 година ищецът А. И. А. пътувал от Ямбол за Бургас в управлението от баща му И. А. И. лек автомобил „Киа Соренто“, с рег. № *****. Седял на предната дясна седалка. Около 07:07 часа автомобилът се намирал на участък от автомагистрала „Тракия“ преди км +345. Внезапно водачът загубил контрол върху превозното средство, което завило рязко наляво, после надясно, пресякло косо аварийната лента и продължило по наклонения скат, при което задната му част се ударила в отводнителния канал. Последвали няколко преобръщания, при които автомобилът съборил страничната предпазна мрежа с бетонни стълбове и накрая се приземил върху гумите си. По време на безконтролното аварийно спиране водачът и пътникът изпаднали от автомобила.

Проведено било разследване по приложеното ДП №196/2021 г. на

РУ на МВР-Камено, но производството било спряно на основание чл. 244, ал. 1, т.1 вр. чл.25, ал.1, т.6 от НПК.

В резултат на произшествието ищецът претърпял следните телесни увреждания, подробно описани в заключението по изслушаната медицинска експертиза, изпълнена след внимателен анализ на представените доказателства и в частност на медицинска документация:

- разкъсно-контузна рана в челната окосмена част на главата и сътресение на мозъка, по повод на които се наложила хоспитализация в отделение по Неврохирургия при УМБАЛ - Бургас;

- контузия на гръдния кош (без фрактури на костни структури) и контузия на белите дробове с частичен плеврален излив вляво;

- контузия на коремната област с болезненост при натиск в горната средна част на коремната стена (без увреждане на коремни органи);

- контузия на лявата ръка със счупване на ладиевидната кост на гривнената ѝ става (в областта на китката);

- контузия в дясна раменна област с луксация (изкълчване) на акромио-клавикуларната става (между ключицата и лопатката) с разкъсване на ставната капсула.

Вещото лице е посочило възстановителните периоди при обичаен ход на оздравителния процес:

- за разкъсно-контузната рана на главата: 20-30 дни;

- за сътресението на мозъка 3-5 седмици;

- за счупването на ладиевидната кост на гривнената става на лявата ръка: 2-3 месеца стриктно спазване на предписания имобилизационен и двигателен режим.

- за луксацията на дясната акромио-клавикуларна става - около 2-3 месеца.

Експертът е констатирал, че след хирургическата обработка раната по скалпа зараснала, но останал масивен белег, започващ от вътрешния край на дясната вежда, преминаващ в окосмената част на главата през дясната теменна област и достигащ границата с тила. Белегът на лицето бил разположен по-ниско от околната кожа. Той бил ясно видим е и водел до загрозяване.

При прегледа вещото лице констатирало също ограничени движения на лявата ръка в гривнената става, както и трайно затруднени и ограничени движения на дясната ръка. Изтъкнало е, че луксацията на акромио-клавикуларна става и разкъсването на ставната капсула подлежат на

оперативно лечение.

Първоинстанционният съд е обсъдил подробно всички доказателства във връзка с претърпените от ищеца увреждания и преживения дискомфорт, включително и свидетелските показания и заключението по съдебнопсихологическата експертиза.

В съответствие с нормата на чл. 52 от ЗЗД и при съобразяване на съдебната практика тази инстанция правилно е определила обезщетение за преживените от ищеца болки и страдания в размер на 60000 лева.

На основание чл. 272 от ГПК въззивният съд препраща към мотивите на обжалваното решение в тази част.

Няма спор, че за автомобила, с който е извършено увреждането, е имало валидна застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“, сключена с ответното дружество.

Застрахователят отговаря за вредите на основание чл. 432 от КЗ вр. чл. 45 от ЗЗД. Претенция по реда на чл. 380, ал. 1 от КЗ е била предявена на 23.12.2021 г. (виж молбата на л. 7 от делото на ЯОС).

По повод предявеното възражение по чл. 51, ал. 2 от ЗЗД настоящият съдебен състав намира, че ищецът е допринесъл за вредоносния резултат, тъй като е пътувал без предпазен колан.

В заключението по автотехническата експертиза са изложени категорични и обосновани изводи, че по време на инцидента пострадалият е изпаднал през счупеното задното стъкло на автомобила, което не би било възможно, ако той е бил с безопасителен колан. Анализираният от медицинската експертиза увреждания съответстват именно на този механизъм на ПТП. Вярно е, че техническият експерт е изразил резерви относно ефективността предпазния колан, но те почиват по-скоро на догадки. Ясно е, че при използването на колана вредите щяха да бъдат ограничени.

При тези данни въззивният съд приема, че каузалният принос на пострадалия за настъпването на вредоносния резултат се равнява на 1/3.

Поради това и на основание чл. 51, ал. 2 от ЗЗД присъденото в полза ищеца обезщетение следва да бъде намалено от 60000 лева на 40000 лева.

Изложеното обосновава частична отмяна на обжалваното решение в частта, с която претенцията е уважена над размера от 40000 лева до горницата от 60000 лева.

Налага се и съответна отмяна относно присъденото в полза на процесуалния представител на ищеца адвокатско възнаграждение по чл. 38, ал. 2 от ЗА (за първата инстанция) в частта над размера от 3525 лева до горницата от 5450 лева, както и относно възложените в тежест на ответника

държавна такса и разноски от бюджета на съда. Таксата следва да бъде намалена от 2400 лева на 1600 лева. Разноските за сметка на бюджета, за които ответникът отговаря, следва да бъдат редуцирани от 880 лева на 590 лева.

Ответното дружество е направило разноски пред първата инстанция в размер на 1260 лева (с включено юрисконсултско възнаграждение). С оглед отхвърлената част от иска му се дължат 630 лева. С първоинстанционното решение са му присъдени 540 лева, поради което му се полага разликата от 90 лева.

Материалният интерес пред въззивната инстанция се равнява на 40000 лева.

На тази база в полза на процесуалния въззиваемия – ищец следва да се определи адвокатско възнаграждение по чл. 38, ал. 2 от ЗА (за настоящата инстанция) в размер на нормативния минимум – 3850 лева. Предвид частичното отхвърляне на жалбата въззивникът - ответник дължи половината от тази сума - 1925 лева.

Направените от въззивника - ответник разноски пред настоящата инстанция възлизат на 1340 лева (с включено юрисконсултско възнаграждение). С оглед степента на уважаване на жалбата ищецът дължи половината от тази сума - 670 лева.

Мотивиран от горното, Бургаският апелативен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 40 от 02.02.2023 г. по гражданско дело № 20222300100136/2022 г. на Окръжен съд – Ямбол В ЧАСТТА, с която ответникът ЗАД „ДаллБогг: Живот и Здраве“ АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, район Изгрев, ж.к. „Дианабад“, бул. „Г.М.Димитров“ №1 е осъден да заплати на ищеца А. И. А. с ЕГН *****, с адрес гр. Ямбол, **** обезщетение за неимуществени вреди над размера от 40000 (четиридесет хиляди) лева до горницата от 60000 лева ведно със законната лихва върху тази част от главницата, считано от завеждането на делото на 03.05.2022 г. до окончателно изплащане.

Вместо това ПОСТАНОВЯВА:

ОТХВЪРЛЯ иска на А. И. А. с ЕГН *****, с адрес гр. Ямбол, **** против ЗАД „ДаллБогг: Живот и Здраве“ АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, район Изгрев, ж.к. „Дианабад“,

бул. „Г.М.Димитров“ №1 В ЧАСТТА за заплащане на сума над размера от 40000 (четиридесет хиляди) лева до горницата от 60000 лева, представляваща обезщетение за неимуществени вреди (болки и страдания), претърпени заради телесни увреждания в резултат на непозволено увреждане (при ПТП), причинено от лицето И. А. И. с ЕГН ***** при управление на лек автомобил „Киа Соренто“, с рег. № ***** (застрахован при ответното дружество по договор за застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“) по автомагистрала „Тракия“, км. 345, ведно със законната лихва върху тази част от главницата, считано от завеждането на делото на 03.05.2022 г. до окончателно изплащане.

ОТМЕНЯ Решение № 40 от 02.02.2023 г. по гражданско дело № 20222300100136/2022 г. на Окръжен съд – Ямбол В ЧАСТТА, с която ответникът ЗАД „ДаллБогг: Живот и Здраве“ АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, район Изгрев, ж.к. „Дианабад“, бул. „Г.М.Димитров“ №1 е осъден да заплати на адв. Н. А. М. от АК - София, с адрес: гр. София, ул. „Веслец“ № 6, ет. 3, ап. 8 адвокатско възнаграждение за процесуално представителство на ищеца А. И. А. над размера от 3525 (три хиляди петстотин двадесет и пет) лева до горницата от 5450 лева.

ОТМЕНЯ Решение № 40 от 02.02.2023 г. по гражданско дело № 20222300100136/2022 г. на Окръжен съд – Ямбол В ЧАСТТА, с която ответникът ЗАД „ДаллБогг: Живот и Здраве“ АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, район Изгрев, ж.к. „Дианабад“, бул. „Г.М.Димитров“ №1 е осъден да заплати в полза на бюджета на съдебната власт държавна такса над размера от 1600 (хиляда и шестстотин) лева до горницата от 2400 лева, както и разноски от бюджета на съда – над размера от 590 (петстотин и деветдесет) лева до горницата от 880 лева.

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 40 от 02.02.2023 г. по гражданско дело № 20222300100136/2022 г. на Окръжен съд – Ямбол В ОСТАНАЛАТА ОБЖАЛВАНА ЧАСТ.

ОСЪЖДА А. И. А. с ЕГН *****, с адрес гр. Ямбол, ***** против ЗАД „ДаллБогг: Живот и Здраве“ АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, район Изгрев, ж.к. „Дианабад“, бул. „Г.М.Димитров“ №1 допълнителни разноски за първоинстанционното разглеждане на делото в размер на 90 (деветдесет) лева, както и разноски за въззивното разглеждане на делото в размер на 670 (шестстотин и седемдесет) лева.

ОСЪЖДА ЗАД „ДаллБогг: Живот и Здраве“ АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, район Изгрев, ж.к. „Дианабад“, бул. „Г.М.Димитров“ №1 да заплати на адв. Н. А. М. от АК -

София, с адрес: гр. София, ул. „Веслец“ № 6, ет. 3, ап. 8 сумата от 1925 (хиляда деветстотин двадесет и пет) лева, представляваща адвокатско възнаграждение по чл. 38, ал. 2 от Закона за адвокатурата за процесуално представителство на ищеца А. И. А. пред въззивната инстанция

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния касационен съд в едномесечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____